
[2015-18-RE](#)

CAUSA 2015-18-RE

(Elèctrica Escaldes, SL c/ Rodríguez López)

Número de registre 278-2015. Recurs d'empara

Aute del 9 de novembre del 2015

BOPA núm. 79, del 18 de novembre del 2015

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 de juny del 2015, per la representació processal de la societat Elèctrica Escaldes, SL, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 5 de març del 2015 i contra l'aute del 28 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les decisions objecte de recurs, que declari la vulneració dels drets esmentats i que retrotregui les actuacions al moment del judici de proves. Així mateix, demana que com a mesura cautelar, el Tribunal Constitucional procedeixi a ordenar la suspensió de l'execució de la sentència impugnada fins a la resolució d'aquesta causa en seu constitucional;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 15 de juliol del 2015;

Escollat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen;

Antecedents

Primer

El Sr. José Carlos Rodríguez López va formular una demanda laboral contra la societat Elèctrica Escaldes, SL en què sol·licitava la seva condemna al pagament de les vacances generades entre el 27 d'agost del 2009 i el 27 d'agost del 2012, període durant el qual va estar de baixa mèdica.

La societat defenent es va oposar a aquesta demanda adduint que el treballador no havia estat de baixa mèdica com a conseqüència d'un accident de treball, sinó per una malaltia comuna.

El 3 de novembre del 2012, el Sr. José Carlos Rodríguez López va morir i la seva esposa i hereva, Sra. Manuela Vidal Folgueira, ocupa actualment la seva posició processal.

Segon

El 3 de juny del 2014, el Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual estimava la demanda i condemnava la part defenent al pagament de 6.400,80 € nets, més els interessos legals a comptar de la contesta de la demanda, havent-se de cotitzar a la CASS els imports bruts.

Tercer

La representació processal de la societat Elèctrica Escaldes, SL va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 5 de març del 2015, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què desestimava aquest recurs i confirmava la sentència de la primera instància.

Quart

La representació processal de la societat Elèctrica Escaldes, SL va interposar, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que s'havia vulnerat el seu dret a la defensa, ja que la Batllia havia denegat la pràctica de determinades proves (IV, VI, VII, VIII i IX) i no havia realitzat suficientment la pràctica de la núm. V.

Cinquè

El 28 de maig del 2015, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què decidia no donar lloc a l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat.

Sisè

El 17 de juny del 2015, la representació processal de la societat Elèctrica Escaldes, SL va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 5 de març del 2015 i contra l'aute del 28 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part manifesta que les proves sol·licitades i declarades impertinents per la Batllia eren

imprescindibles per a la resolució correcta d'aquesta causa, ja que permetien demostrar que el treballador estava de baixa per una greu malaltia que li va causar la mort. Per consegüent, aquesta part no hauria de ser condemnada a pagar les quantitats reclamades en concepte de vacances generades durant el període de baixa.

La part recurrent vol destacar la prova IV, mitjançant la qual es requeria que el responsable del Servei d'Oncologia de l'hospital certifiqués que el demandant havia estat atès per la seva malaltia des del 2 de març del 2009 i que certifiqués el seu diagnòstic, així com el tractament aplicat. Aquesta prova és de vital importància, ja que hagués desvirtuat que les baixes atorgades pel seu metge generalista no obeïen a cap accident laboral, sinó a la malaltia greu que patia. Aquesta manera de fer no és sorprenent quan se sap que si una persona assalariada no té ocupació laboral, la cobertura de la CASS pel que fa a la branca malaltia és molt limitada en el temps i es pot entendre la presumible ajuda del seu metge de confiança.

Ara bé, afegeix que la conducta de la part adversa (lícita o no) no ha de perjudicar als interessos d'aquesta part.

El mateix succeeix amb la pràctica de les proves VI i VII en què se sol·licitava el peritatge professional del Col·legi de Metges i del Servei de Medicina Legal i Forense sobre punts molt concrets relatius a la baixa de llarga durada del treballador.

Pel que fa a la pràctica de la prova VIII, en què es demana el testimoniatge del metge generalista, aquesta part la considera cabdal, ja que aquest hagués pogut explicar per què continuava signant baixes per motius laborals quan era prou coneixedor que el treballador presentava una malaltia molt greu que li impossibilitava realitzar qualsevol activitat física.

Tampoc es va poder evacuar la prova de confessió a judici destinada al demandant, atès el seu estat greu; ni es va practicar adequadament la prova segons la qual es requeria que el metge de capçalera aportés l'historial mèdic del demandant. Aquesta darrera prova va ser declarada pertinent, però es va lliurar una carta manuscrita del metge datada de l'any 2013. No es va demanar cap informe, sinó l'historial mèdic, escurçat per part del metge de capçalera, atès el seu volum. El Tribunal de primera instància va acceptar aquesta substitució sense portar aquest punt al coneixement d'aquesta part. Malgrat la protesta d'aquesta part, la pràctica del complement d'aquesta prova de vital importància ha estat denegada.

En definitiva, aquesta part conclou que la no pràctica o la pràctica incorrecta de les proves esmentades ha vulnerat els seus drets a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les decisions objecte de recurs, que declari la vulneració dels drets esmentats i que retregui les actuacions al moment del judici de proves. Així mateix, demana que com a mesura cautelar, el Tribunal Constitucional procedeixi a ordenar la suspensió de l'execució de la sentència impugnada fins a la resolució d'aquesta causa en seu constitucional.

Setè

El 15 de juliol del 2015, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana a aquest Tribunal que declari la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la seva manca manifesta de contingut

constitucional, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Segons el seu parer, les resolucions objecte de recurs donen una resposta cabal a totes les qüestions plantejades, exposen de manera clara els elements en què es fonamenten per denegar les proves sol·licitades per la part recurrent, així com la seva manca d'incidència. Afegeix que, a més, l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions declara que la pràctica d'algunes de les proves sol·licitades causaria una ingerència exagerada en la intimitat del treballador.

En definitiva, considera que en la tramitació d'aquesta causa no hi ha mancances que impliquin la vulneració de cap dels drets fonamentals protegits i reconeguts a l'article 10 de la Constitució, per consegüent, no s'ha produït cap indefensió que justifiqui la retroacció del procés.

Fonaments jurídics

Primer

El Tribunal Constitucional, d'acord amb una jurisprudència reiterada, ve recordant que la missió d'interpretar i d'aplicar l'ordenament jurídic, així com la de valorar les proves, correspon en exclusiva als òrgans judicials de la jurisdicció ordinària. El Tribunal Constitucional no té funcions de tercera instància d'apel·lació o de cassació; analitza només els aspectes constitucionals i examina aquelles resolucions judicials que *prima facie* poden resultar incongruents o arbitràries o que poden contenir raonaments arbitraris o absurds per tal de garantir el respecte al dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10.1 de la Constitució.

Segon

Sobre la base d'aquest cànon de constitucionalitat, les al·legacions de la societat recurrent que consisteixen en impugnar al mateix temps "*la no pràctica o la pràctica incorrecta de les proves esmentades*" en el marc del litigi laboral que l'enfrontava amb un dels seus assalariats, no poden ser ateses favorablement per aquest Tribunal.

De l'examen de les decisions impugnades de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia es desprèn que s'ha efectuat una anàlisi particularment aprofundida de tots els elements d'aquest litigi laboral: tant els actes de la CASS, com els del metge de l'assalariat han estat degudament analitzats i han permès establir que "*Per tot l'exposat, aquesta Sala no cospa cap mena d'engany en l'actuació del treballador i menys encara del seu metge tractant, el qual no es pot defensar en aquest litigi.*"

Així mateix, el Tribunal Superior de Justícia va explicar perfectament els motius pels quals algunes proves demanades no només no eren necessàries, sinó que, a més, eren massa intrusives en el dret a la intimitat de l'assalariat: "*La prova adreçada al servei d'oncologia de l'hospital i destinada a conèixer l'historial mèdic del Sr. José Carlos Rodríguez López, a banda d'envair en excés el dret a la seva intimitat, no aportava cap novetat, perquè les dolences lumbars cròniques han estat a bastament acreditades. Endemés, cal suposar que aquestes proves ja consten a les actuacions en mèrits de la prova "III.- Requeriment". El Dr. Marqués ja va aportar una síntesi de l'historial clínic del seu pacient, essent innecessari dur l'expedient complet. El seu testimoniatge tampoc era necessari a la llum de les explicacions que consigna en el seu nodrit informe que figura als folis 270-274 i que*

no contradiu seriosament la societat apel·lant."

Sobre la base d'aquests diferents elements, el recurs d'empara de la societat Elèctrica Escaldes, SL ha de ser inadmès a tràmit per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2015-18-RE interposat per la representació processal de la societat Elèctrica Escaldes, SL contra la sentència del 5 de març del 2015 i contra l'aute del 28 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 9 de novembre del 2015.

Laurence Burgorgue-Larsen
Presidenta

Isidre Molas Batllori
Vicepresident

Pierre Subra de Bieusses
Magistrat

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

